

“Espiritualitat i sida”

TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (núm. 90)

12 de febrer del 2004
de 19.15 a 19.45 hores

Text

Els Bodhisattves són aquells éssers savis i compassius que no desitgen aconseguir la visió profunda de la realitat, del despertar suprem, de la il·luminació, per el seu propi benefici i acabar amb el seu propi sofriment. Per aquests nobles éssers la motivació és molt diferent, ja que el moure'ls la seva gran compassió solament desitgen la budeitat per a poder ajudar el màxim nombre d'éssers. Com sap que la ment ordinària poc pot fer per el proïsme, pren el compromís de que qualsevol cosa que faci sigui causa d'aquesta il·luminació, i per tant, entra en el suprem camí i s'entrega a ell amb cos i ment. A aquesta motivació altruista se la coneix com “la ment de la Bodhichitta”.

I aquells que han desenvolupat en la seva ment aquest esperit del despertar, es converteixen en fills de tots els Budes dels tres temps. I la por, el dubte, l'odi i totes les emocions aflictives cessen i s'extingeixen per a deixar que la llum de la joia que omple tots els nostres desitjos, la Bodhichitta, es fongui amb tots els éssers sensibles. Si tenim en la nostra ment la Bodhichitta, una gran compassió brotarà com un nèctar en el nostre cor.

Pregària

Mitjançant aquesta pregària de dedicació i bons desitjos, reafirmem el compromís amb l'esperit altruista de la il·luminació
(Extractes dels capítols III y X del Bodhisattvacharyavatara de Shantideva. Traducció de Lama Jinpa Gyamtso)

Que per la virtut acumulada amb tot això que acabem de fer
desapareix-hi completament el dolor de cada ésser.

Que per a tots els malalts en el món, pugui jo ésser metge,
infermera i medicina fins la curació de tota malaltia.

Pugui jo vessar una pluja d'aliments i begudes
per eliminar el sofriment de la fam i la set,
i convertir-me amb beguda i aliment
en les èpoques de escassetat.

Pugui jo ésser un tresor inesgotable per pobres i indigents
i posa a l'abast de la seva ma tot el que puguin necessitar.
Que tots aquells que em menypreuen o em causen algun mal,
qui em critiquen i m'insulten també, tinguin la fortuna d'arribar a la il·luminació.

Pugui jo ésser un guardià per els desprotegits, un guia per als viatgers en camí;
pugui jo ésser un bot, una balsa, un pont per a quins desitgin arribar a l'altre ribera.
Pugui jo ésser una illa per als qui busquen terra, una làmpada per als que busquen
llum; per als qui anhelan descansar pugui jo ésser una llera i per als qui necessitin
assistència un servent.

Pugui jo ésser la joia que omple els desitjos, el vas màgic, paraules de poder i suprem
remei;

pugui jo ésser l' arbre miraculós i la vaca de la abundància per a tots els éssers.
Igual que la terra i els demás elements impregnant l' espai,
pugui jo ésser el suport per a la vida dels éssers innumerables.

I mentre la totalitat de les criatures vivents fins als confins de l' espai,
no hagin transcendit el sofriment, pugui jo ésser el seu suport.

Flames d'amor

L'oferiment d'un llantió és...

- Un signe que ens fa més conscients del desig de comunicar-nos amb el nostre Pare-Déu.
- Un símbol de la llum (vida plena) que posseïm dins del nostre cor.
- Una senzilla però profunda lloança i la manifestació dels nostres desigs i sentiments.
- Una mostra del nostre esperit en pregària.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar tot recordant aquells que estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. Preguem també pels familiars i amics afectats i per totes les nostres intencions.

Parenostre

Basílica de Santa Maria del Pi
Barcelona, 12 de febrer del 2004
-Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós-